

RĂSCUMPĂRARE ÎN DEPLINĂTATE, ÎN BUCURIE

 Sunt bucuros în această seară, din nou, să vă salut în Numele minunat al Domnului nostru Isus, Fiul înviat al lui Dumnezeu. Și Prezența Lui era deja aici când am intrat, astfel ne așteptăm să vedem nespus de mult, din belșug, „mai presus de tot ce am putea chiar să facem sau să ne gândim,” în seara aceasta, ca Dumnezeu să reverse peste noi, din binecuvântările Lui, și să-l preamărească pe Isus Cristos în mijlocul nostru.

² Eu am vorbit în ultimele două seri. . . Duminică seara cred că am avut un serviciu de vindecare, și luni seara am predicat. Și am anunțat. . . Am început un subiect, duminică dimineața, în tabernacol. Și m-am gândit, în timp ce așteptam ca mulțimea să se adune puțin, că eu cumva aș da drumul la sentimentele mele. Sunt. . .

³ Într-una din zilele astea, dacă Dumnezeu vrea și mă va ajuta, mi-ar place să am câteva campanii unde să—să nu. . . doar intru și predic sau învăț Scriptura, și fac chemări la altar, și mă pun jos la altar și mă rog pentru oameni, și așa cum obișnuiam să facem noi Bapțiștii de modă veche. [Cineva spune, „Amin.”—Ed.] Am auzit doar doi Bapțiști spunând, „Amin.” Deci unde sunteți voi toți, în seara aceasta?

Cineva a zis, „Frate Branham, ai fost un Baptist?”

Am zis, „Da,” am zis.

⁴ Eu predicam aici la Arkansas, odată. Un ins, un ins bătrân, s-a vindecat. El era. . . ei aveau. . . Era un Nazarinean. Avea cârjele pe spate, a doua zi, mergea prin oraș, cu o—o pancartă pe el, „Dumnezeu m-a luat jos de pe asta, seara trecută.” Și el era foarte grav olog. A fost în Little Rock. Și el era în acea condiție de câțiva ani. Și fiecare îl cunoștea, pentru că el mergea în jur, și își avea pălăria pusă jos, și vindea creioane din pălărie. Și fiecare îl cunoștea, astfel asta doar a început, doar a făcut un lucru mare în oraș.

⁵ Și două seri după aceea, eu predicam, și—și el s-a ridicat. A spus, „Doar un minut, Frate Branham, te superi dacă te întreb ceva?”

Am spus, „Nu, domnule.”

⁶ Și el a spus, „Păi,” a spus, „când—când te-am auzit predicând, eu știam că tu ești un Nazarinean.” A spus, „Apoi am văzut toți Penticostalii pe aici, și cineva mi-a spus că tu ești

Penticostal.” A spus, „Te-am auzit spunând, mai devreme, că tu ești un Baptist.” El a spus, „Eu nu înțeleg asta.”

⁷ Am spus, „Ei bine, asta-i ușor. Eu sunt un Penticostal Nazarinean Baptist.” Așa este. Așa este. Noi suntem doar... credem.

⁸ Oh, prieteni, eu nu aparțin la nicio denominațiune de biserică, și totuși aparțin la fiecare dintre ele. Când am început cu aceasta, am spus, „Cristos este capul meu. Această Biblie este cartea mea de texte. Și lumea este biserica mea.” Astfel, iată—iată ce vreau să fiu până când mor.

⁹ Acum, într-o seară sau două, vom încerca să începem un serviciu de vindecare din nou, când ajungem... Desigur, văzând aceste paturi și târgi așezate în jur aici, aș vrea să văd ceva. Sunt atât de nerăbdător să se întâmple ceva aici în Louisville, Kentucky, pentru că acesta este statul meu natal.

¹⁰ Eu nu am avut niciodată o bună, ce numiți voi o adunare bună, în Kentucky. Și eu nu vreau să spun asta ca vreo înjosire. Eu—eu am avut multe rele, în multe locuri. Dar, vreau să spun, chiar aici în propria mea casă, este atât de greu. Eu... doar așa de greu să o rup. Eu nu știu de ce. Dar eu presupun că aceasta este pentru că Isus a zis, „În propria ta țară,” și cum ar fi, asta este probabil—modul în care este. Dar nu ajungem niciodată să vedem prea multe minuni remarcabile.

¹¹ Am avut un serviciu aici, cam cu un an sau doi în urmă, în Jeffersonville, dar s-a întâmplat să fie că femeia era de aici de sus din Kentucky de pe undeva. Ea s-a transformat în cretă, parcă, de la membrele ei în jos; de la șoldul ei în jos până la membrele ei, adică. Și ea—ea nu a umblat, de șaptesprezece ani. Mulți dintre voi ați fost acolo în seara aceea, și vă amintiți cazul. Și ea s-a ridicat și a ieșit din tabernacol, normal.

¹² Acum, aș vrea ca să începă ceva aici în Louisville, unde să pot vedea o trezire de modă veche să străbată acest oraș mare și minunat de aici.

¹³ Este un oraș ca toate celelalte orașe; este cât se poate de rău. Știți că acesta este adevărul. Eu nu jignesc Kentucky; pentru că, și eu sunt un Kentuckian. În regulă. Dar este—este adevărul. Este rău. Aceasta este casa tuturor whiskey-urilor și distilieriiilor, și dispozitivele rele și de toate, ca, asta se întâmplă chiar în jurul Louisville, Kentucky aici, astfel acesta este scaunul lui Satan.

¹⁴ Dar îl putem rupe în bucăți cu Evanghelia lui Isus Cristos, dacă ne vom mobiliza cu toții. Este adevărat. Trebuie să ne unim puterile împreună și să împingem.

¹⁵ Cu ceva timp în urmă, un evanghelist foarte renumit în țară era, a zis, vorbind despre serviciile de aici. El a zis, „Păi, iată care este situația.” A zis, „Când intru într-un oraș, toate lucrurile în toată țara trebuie să-mi sponsorizeze adunările sau

eu nu mă duc. Așa este. Ei bine, doar gândiți. Cred că există poate șaizeci sau șaptezeci de biserici Baptiste mari chiar în Louisville. Vedeți? Cum este cu cea Metodistă? Și acesta este un oraș Metodist; Asbury fiind aici sus. Ce ar avea omul acela dacă ar veni în acest oraș, doar din Metodiști și Bapțiști, dar mai Prezbiterieni și toți?

16 Acum câte biserici a Evangheliei depline sunt aici în oraș? Două sau trei misiuni mici undeva jos pe aici, doar biserici mici, ici și acolo, și sunt în război una cu cealaltă.

17 Astfel când vi, trebuie să te bazezi pe tăria slujbei tale. Așa este. Și chiar . . . fiecare este ca o politică care se mută înăuntru. Este pe tăria slujbei tale, să tragi din orice va trimite Domnul. Mie așa îmi place. Frate, dacă Isus Cristos nu este susținerea mea aici, și depinderea mea, atunci eu nu am nimic altceva de care să depind. Așa este. El . . . Pe Cristos, Stânca tare, eu stau; toate celelalte terenuri sunt nisipuri mișcătoare, pentru mine. Prefer să predic la cinci persoane pe care știu că Dumnezeu i-a trimis să audă Mesajul, decât să predic la zece mii care sunt trași înăuntru sub formă politică. Așa este.

18 Prefer să văd o convertire de modă veche, mergând jos la altar și să plângă și să se tânguiască de tot, decât să văd zece mii care se ridică în picioare, doar să spună, „Ei bine, o să încerc Asta.” Să încerci? El nu este un Cristos de încercat. El este Unul de acceptat. Trăiești sau mori, te scufunzi sau te îneci, acceptă-L oricum. Așa este.

19 Dacă eu mă rog, dacă m-aș ruga pentru zece mii de oameni în seara aceasta, și ei toți ar muri mâine dimineață; mâine seară eu aș fi înapoi aici să mă rog pentru bolnavi, crezând că Cuvântul lui Dumnezeu este corect. Așa este.

20 Dacă eu eram pe moarte; și cinci mii de oameni au murit cu o sută de ani în urmă, și au fost în Eternitate așa de mult, ar învia și ar veni pe pământ, și ar spune, „Frate Branham, să nu te încrezi în Asta. El nu este corect. Să nu te încrezi în Asta. Noi—noi ne-am încrezut în El, ne-am dus; noi am eşuat.”

21 Eu încă aș spune, „Lăsați-mă să mor în Isus Cristos.” Asta-i corect. Eu O cred. Și aceea este toată inima mea, totul este așezat chiar în Acea. Și eu cred Asta cu toată inima mea, și eu depind de El.

22 Și iubesc poporul Lui. Eu vă iubesc, concetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu. Și vreau să stau umăr la umăr cu voi, și să port povara.

23 Acum, în această seară; am anunțat, seara trecută, că urma să vorbesc puțin în seara aceasta, cu voia Domnului. Nu vreau să vă țin prea mult, să vă obosesc, căci ne așteptăm . . .

24 Eu am cumva ca o lână înaintea Domnului pentru această adunare. Și eu mă aștept ca Dumnezeu să facă ceva care să

declanșeze adunarea chiar aici în oraș. Voi rugați-vă, faceți-vă partea; atunci, când vine Judecata, noi toți ne putem ridica și să spunem că ne-am făcut partea.

²⁵ În capitolul 20 din Exod, și începând cu versetul 7, doresc să vorbesc doar câteva momente, dacă Dumnezeu va permite, despre un foarte. . . ei bine, așa spune, nu un subiect remarcabil, ci un—un subiect bun. Duminica trecută, la școala duminicală la tabernacolul din Jeffersonville, noi am început, cu, „răscumpărarea prin Sânge.”

²⁶ Și iată ce încerc să fac, dacă vreți să știți de ce fac asta aici. Mulți dintre voi spun că nu m-ați văzut niciodată predicând într-o campanie de vindecare, dar este pentru un scop. Mă gândesc, că dacă așa putea face ca sufletele să fie zdrobite și să vină la altar, atunci eu aş găsi favoare la Dumnezeu pentru Louisville, așa este, când oamenii vin cu adevărat înaintea lui Dumnezeu și se roagă.

²⁷ Și, apoi, sunt mulți dintre voi, prieteni, care se roagă, postesc, și vă este teamă să vă prindeți de ceea ce vă rugați. Așa este. Vedeți? Păi, nu vă va fi de niciun folos să postiți și să vă rugați, dacă nu aveți ceva lucrări care să însoțească asta. Toată credința voastră, din lume, nu vă va fi de niciun folos dacă nu pășiți chiar acolo afară, și nas în nas cu asta, și să-o luați. Asta e tot. Trebuie să mergeți înainte. Tu doar trebuie să pășești drept afară și să o faci, oricum. Când ceri ceva, dute ia-o. Dumnezeu a spus că este a ta, așa că nu ia nimic mai puțin. Luați ce ați cerut. Voi faceți asta, și aflați cum iese. Da. Să nu—să nu dați înapoi și să spuneți, „Ei bine, eu voi lua al doilea.”

²⁸ Eu voi lua primul. Dumnezeu mi-a promis, primul, asta-i ce vreau. Și în acești douăzeci și trei de ani în care L-am slujit, El mi-a dat acel loc. Și eu. . . Și atât timp cât eu îl cred și îl iubesc, și El mă iubește pe mine, va fi chiar în felul acela pentru că El este obligat față de Cuvântul Lui. „Orice lucru dorești, când te rogi, să crezi că l-ai primit, îl vei avea.” Iată ce a spus El. Așa este? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Este bine. În regulă.

²⁹ Îmi place să vă aud când spuneți, „Amin.” Știi, Soră Hoover, *amin* înseamnă „așa să fie,” pentru mine, știți. Și eu—eu încep să vorbesc, nu aud pe nimeni să spună „amin,” eu—eu rămân nedumerit.

³⁰ Aici cu ceva timp în urmă predicam într-o biserică mică, și—și eram chiar. . . Oh, eu nu am prea multe maniere bune de amvon, conform cu, presupun, teologia zilei, astfel eu presupun că am fost puțin indisciplinat. Și cred că am sărit sus pe plat-. . . pe amvon, *așa* și am apucat microfonul în mână, și am șezut acolo, și îmi legănam picioarele, în timp ce predicam cât de tare puteam. Mi-am revenit; eu nu știam ce făceam. În câteva minute, m-am pierdut din nou, și m-am trezit în mijlocul culoarului, suflecându-mi pantalonii. Nu știu de ce, dar eu eram într-

adevăr. . . Mi-ar fi plăcut să rămân acolo o vreme. Acesta este un lucru care aş vrea să-l spun. Era undeva unde eu sigur mă bucuram. Am trăit din asta timp de câteva zile după aceea.

³¹ A fost un om care a venit la mine, și a zis, „Spune,” a zis, „cum poți tu să predici, și toți acei oameni să spună, „Amin?”

Am spus, „Asta-i ce mă face să predic.” Da.

³² Am avut odată un câine bătrân. Vănam raton. Presupun că am mulți prieteni din Kentucky aici la care le place să vâneze ratoni. Astfel. . . Și el fugărea în pom orice era, și mergea să-l ia, în afară de un sconcs; și el doar nu ar fi avut nimic de-a face cu acela. Acum, el îl fugărea sub o grămadă de mărăcini. Și singurul lucru ce trebuia să fac, eu nu voiam să ajung acolo dedesubt după el, eram sigur. Astfel singurul lucru care îl făceam, era doar să ridic tufișul, și să-l mângâi și să strig, „Prine-l, băiete! Prinde-l!” Și el se ducea și prindea sconcsul.

³³ Acum cel mai rău sconcs despre care știu este diavolul. Și dacă vreți să face-ți un pic de mângâiere, doar strigați „amin” din când în când. Și eu—eu. . . Noi îl vom alerga în pom, după o vreme, și ne ducem să-l prindem. Vedeti?

³⁴ Știți, bătrânul Buddy Robinson, mulți dintre voi ați auzit de el. Nu-i așa? Biserica Nazarineană. A spus, „Doamne,” a spus, „dă-mi o coloană vertebrală ca un buștean de tăiat. Dă-mi multă cunoștință în capătul de fronton al sufletului meu. Și lasă-mă să mă lupt cu diavolul atâta timp cât am un dinte, și apoi cu gingiile până mor.” Eu cred că aceea este o bună. . . Și aceea este chiar ce a făcut el. Asta-i chiar ce a făcut el; de tot, aproape de o sută de ani, și încă predicând Evanghelia.

³⁵ Eu îi aud pe acei veterani bătrâni predicând în acest fel. Zilele trecute, s-a întâmplat să pornesc radioul, și un frate bătrân, cu numele de Mordecai F. Ham, în jur de o sută de ani, încă predică Evanghelia. Am spus, „Dumnezeule, binecuvântează-l, și fie ca el să aibă stele în coroana lui când ajunge Acolo.” Fratele Ham, abia îl cunosc. Într-una din aceste zile vreau să-l întâlnesc înainte ca el să treacă dincolo, în cea Țară. Și, astfel, el poate da mâna cu mulți prieteni Acolo. Știu că el va avea destui cu care să dea mâna când ajunge Acolo, oh, pentru că el a fost un veteran bătrân.

³⁶ Domnul să vă binecuvânteze acum. Și acum, înainte să intrăm în acest Cuvânt, să-i cerem Autorului să coboare și să ni-L descopere.

³⁷ Bunul nostru Tată Ceresc, ne apropiem de Tine, în această seară, în acel minunat, Nume măreț al Fiului Tău, Isus; mărturisindu-ne păcatele, că noi nu suntem vrednici să rostim Numele Lui sfânt. Căci în. . . Toată familia Cerului este numită „Isus.” Toată familia pe pământ este numită „Isus.” Și în acel Nume fiecare genunche se va pleca, și fiecare limbă îl va mărturisi, fie că sunt păcătoși sau sfinți. Atunci, când vorbim

în Numele Lui, cum ar trebui să tremurăm în inimile noastre, cu reverență, în timp ce vorbim. Astfel noi cerem în Numele Lui, cu reverență, ca Tu să vii la noi în seara aceasta, Doamne.

³⁸ Suntem aici în mijlocul unui oraș mare, cu tot felul de uneltiri prin care Satan așa i-a legat pe oameni, în afacerile lor, în jocurile lui de noroc, și prostituție, whisky, și țigări. Și, O Dumnezeule, și mulți lucrători, la amvon, doar lasă să treacă asta ca și cum ar fi un lucru obișnuit.

³⁹ Dar, Dumnezeule, dă-ne glasul de avertizare, ca să predicăm Evanghelia direct și adevărat, să punem securea la rădăcina pomului, să lăsăm ca așchiile să cadă oriunde. Dar ajută-ne, Doamne, să pronunțăm judecată asupra la astfel de lucruri, și să predicăm Evanghelia Fiului Tău scump, Isus.

⁴⁰ Dumnezeule, îngăduie să aibă loc ceva care să zguduie acest oraș pentru Împărăția lui Dumnezeu. Încât, chiar și bisericile, care se desfășoară la colțuri, cu câțiva membri, O Dumnezeule, fie ca acele biserici să se umple și să devină neîncăpătoare cu oameni buni, de modă veche, sfinți, născuți din nou. Îngăduie acest lucru, Doamne. Și fie ca noi să primim o trezire, o trezire de modă veche, trimisă de Dumnezeu care va zgudui orașul dintr-un capăt în altul și îl va scăpa de orice răutate. O Dumnezeule, nu ne da o adunare prelungită. Dă-ne o trezire care va închide localurile de contrabandă, și care va îndrepta lucrurile; și îi va face pe oameni să vină, când sună clopotul bisericii, și să se adune la altar și să se roage înainte de masajul păstorului, și să fie pregătiți. Dumnezeule, îngăduie.

⁴¹ Acum, în seara aceasta, s-ar putea să fie bolnavi aici, Tată. Și în timp ce vorbim despre bolnavi, sau pentru bolnavi, de asemenea, fie ca Duhul Sfânt să vindece fiecare persoană bolnavă din clădire. Mântuiește fiecare păcătos. Cheamă înapoi, acasă, pe fiecare decăzut din calea lui rătăcită.

⁴² Și acum fie ca Duhul Sfânt să fie Cel care m-a îndrumat la acest subiect, în seara aceasta. Și fie ca El să ia lucrurile lui Dumnezeu și doar să-l folosească pe slujitorul Lui aici ca o unealtă, și Dumnezeu să primească slavă. Căci cerem lucrul acesta în Numele Lui. Amin.

⁴³ În versetul 7 din capitolul 20 din—din Numeri, citim asta.

Și Domnul a vorbit lui Moise, și a zis,

Îa toiagul, și cheamă adunarea laolaltă, tu, și fratele tău Aaron, . . . să vorbește stâncii acesteia înaintea ochilor lor; și ea va aduce apa lui, . . .

⁴⁴ Eu vreau ca voi să observați că, apa „Lui”.

. . . ea va aduce apa Lui, și tu le vei scoate astfel apă din stâncă: astfel tu vei da adunării și vitelor să bea.

Și Moise a luat toiagul dinaintea DOMNULUI, cum îi poruncise El.

Și Moise și Aaron au chemat adunarea laolaltă înaintea stâncii, și le-a zis, Ascultați . . . voi răzvrătiților; trebuie să vă aducem apă din stâncă?

Și Moise și-a ridicat mâna, și cu toiagul lui a lovit stânca de două ori: și apele au ieșit din abundență, și adunarea a băut, și vitele lor de asemenea.

45 Fie ca Domnul să ia aceste câteva Cuvinte acum, în timp ce ne întoarcem la subiectul nostru din seara trecută și îl aducem la acesta, cu voia lui Dumnezeu.

46 Și acum, vreau ca toți bolnavii care sunt aici, în această seară . . . Acum, Billy nu a dat niciun cartonaș de rugăciune astăzi, pentru că i-am spus să nu o facă. Am spus, „Doar mergi acolo, Billy, și spune-i Fratelui Cauble. Și doar lasă-mă . . .”

47 Eu încerc ceva, pentru slava lui Dumnezeu. Doar cerem lui Dumnezeu să ne ajute, să ne dea suflete în Împărăție; și credincioși care să își întărească credința, și să avanseze, chiar fără nimic altceva, doar se va mișca drept în sus și va spune, „Dumnezeule, eu Te cred, pe Cuvânt.” Asta este. Acolo este inițiala, și prima, și cea mai bună cale. Așa este. Luați-L pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui. Atunci, dacă nu puteți face asta, atunci, desigur, Dumnezeu trimite alte lucruri, cum ar fi darurile și semne, ca să—să confirme Cuvântul Lui, să-L confirme pentru fiecare credincios.

Acum, duminică, am avut, „răscumpărare prin Sânge.”

48 Noi luăm pe Israel acum, în călătoria lor, ieșind din Egipt, tip al lumii, în drumul lor spre Palestina, țara promisă. Eu cred că este un lucru frumos. Eu doar iubesc asta. Aproape în fiecare săptămână, mă pun jos și citesc în acea Carte a Exodului, dacă pot, sau cât de mult pot. Îmi place asta pentru că este un tip perfect al bisericii de astăzi, starea, și cum se mișcă Dumnezeu. S-a mișcat atunci, ce a făcut El în natural atunci, El face în spiritual acum. Vedeți asta?

49 Acum, acolo El a călăuzit pe Israel, natural, unde ei au văzut, au privit, i-a mutat afară dintr-o anumită țară într-o altă țară naturală.

50 Acum noi suntem mișcați de Duhul Sfânt, ca să mergem acum în Țara făgăduită. Credeți că suntem pe un drum spre o Țară făgăduită? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.” Așa este? [„Amin.”] Acum noi avem o Țară făgăduită spre care mergem, și fiecare zi marchează o piatră de hotar; o altă zi, o altă piatră de hotar.

51 Și este o umbră mare întunecată pusă acolo înaintea noastră, numită moarte. Și de fiecare dată când ne bate inima, ne apropiem cu un pas de asta. Într-una din aceste zile, își va face ultima bătaie, și noi vom intra. Eu vreau să fiu la timpul meu,

să-mi fac sortul; așa cum sper că fiecare dintre voi face, în seara aceasta. Când știu că stă chiar în fața mea, și eu trebuie să o întâmpin, eu nu vreau să fiu un laș. Eu vreau să mă înfășor în haina neprihănirii Lui, pășind în ea, știind aceasta, că eu sunt sigur că Îl cunosc în Puterea învierii Lui. Așa este. Căci, când El cheamă dintre cei morți, eu voi fi chemat afară cu cei care trăiesc. Dumnezeu este un Dumnezeu al celor vii.

⁵² Acum, așa cum ei au călătorit în această țară, noi am aflat că Dumnezeu a făcut un—a făcut un plan pentru ei. El a adus răscumpărarea, prin sânge. Apoi noi aflăm, că El aduce răscumpărare, din nou, prin putere.

⁵³ Am aflat, alaltăieri seara, că El avea sângele aplicat; care era un simbol foarte frumos al credinciosului, căci, atunci când el a acceptat moartea lui Cristos în locul lui, atunci el devine un copil al lui Dumnezeu. El își începe călătoria.

⁵⁴ Acum, următorul lucru pe care el trebuie să-l aibă . . . după ce el este mântuit, spiritual.

⁵⁵ Acum, moartea mielului nevinovat oferea viață credinciosului vinovat. Nu este acela un tip perfect acum? Moartea celui Nevinovat, dând Viață pentru cei vinovați. Și moartea nevinovatului Cristos ne asigură Viață pentru noi cei vinovați.

⁵⁶ Acum, întâi, atunci, după ce Dumnezeu le-a dat viață prin sânge, și a dovedit-o, că moartea a trecut peste ei, El i-a pornit în călătoria lor. Noi îi vom ajunge din urmă după un timp.

⁵⁷ Acum observați, apoi, următorul lucru care l-a făcut Dumnezeu, de îndată ce ei au devenit credincioși și copii, și L-au acceptat pe Dumnezeu, vrăjmașul de moarte fizică a luat-o după ei. Și el i-a încolțit, drept sus; cu deșertul pe o parte; Marea Roșie pe alta; munți pe o altă parte; Armata lui Faraon venind, urmărind, milioane de soldați venind în marș, ca să-i biruiască.

⁵⁸ Acum, Dumnezeu a manifestat că El le-a dat viață, prin moartea mielului; acum El le va arăta răscumpărarea fizică. Aleluia! Vedeți, și pentru mântuire și vindecare, vedeți, pentru omul natural și omul spiritual.

⁵⁹ Îngerul morții a trecut peste, dovedind că Dumnezeu a făcut o cale de scăpare, prin jertfa de sânge, și ei l-au acceptat. Acum El urmează să facă o cale de scăpare de la o moarte fizică.

⁶⁰ Ca și credinciosul, de îndată ce el este mântuit. Poate un cancer l-a mâncat, sau vreo boală. Dumnezeu are răscumpărare, de asemenea, prin putere. La fel cum El are răscumpărare pentru suflet, El are răscumpărare pentru trup. Era o . . .

⁶¹ Ei au fost mântuiți, și au fost tăiați împrejur. Ei erau sub sânge, dar, totuși, Faraon urma să . . . Vrăjmașul urma să-i nimicească, să îi omoare pe toți chiar acolo în pustie, atunci Dumnezeu și-a arătat puterea Lui de răscumpărare pentru

trupul lor. Înțelegeți? Știți despre ce vorbesc? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.] Răscumpărarea prin putere! Și atunci, când vrăjmașul era chiar aproape asupra lor, marele Stâlp de Foc supranatural s-a ridicat de peste Israel, a venit aici și a stat între ei și moarte.

62 Lăsați-o să pătrundă pentru câteva minute. Puteți vedea despre ce vorbesc? [Adunarea spune, „Amin.”—Ed.]

63 Acum, la fiecare credincios, copil născut din nou al lui Dumnezeu, când moartea se strecoară la ușă, prematur, Îngerul lui Dumnezeu stă între tine și boală. Acum, dacă tu vrei să alergi drept înainte la ea, asta-i treaba ta; dar tu nu trebuie să o faci. Vedeți? El stă între tine și moarte.

64 Cu douăzeci și trei de ani în urmă, în Spitalul Evreiesc, Dr. Morris Fletcher mi-a dat trei ore; unul dintre cei mai buni chirurghi ai voștri de aici din oraș, mi-a dat trei ore de trăit. Eu trăiesc, în seara aceasta. Aleluia! De ce? Prin har nemeritat, Îngerul lui Dumnezeu a stat între mine și moarte, ca să mă ocrotească, și eu L-am acceptat. Și ca recunoștință, prin harul lui Dumnezeu, eu am câștigat o jumătate de milion de suflete pentru El, în seara aceasta.

65 Oh, cum știe Dumnezeu cum să facă lucrurile, dacă noi doar vom urma. Nu încercați să-l conduceți pe Dumnezeu. Lăsați-l pe Dumnezeu să vă conducă. Vedeți? Noi suntem cei care trebuie să fim conduși. Eu cred căci de aceea ne-a asemănat Dumnezeu cu oile.

66 Ați văzut vreodată o oaie pierdută? Păi, ea este cea mai neputincioasă creatură din lume. Nu își poate găsi calea nicăieri. Stă doar și behăie până când o mănâncă lupul sau moare acolo. Nu își poate găsi calea înapoi.

67 Și iată cum este, atunci, când un om este pierdut, este total neputincios. Nu este nimic ce ați putea face referitor la asta. Dumnezeu, prin har, trebuie să vă conducă la Cristos. Isus a spus, „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl. Și toți pe care El îi atrage, și vin, Eu le voi da Viață veșnică.” Ce făgăduință!

68 Oh, aș vrea să pot aduce fiecare persoană de aici, să facă să pătrundă asta adânc sub a cincea coastă pe partea stângă, până când atinge centrul inimii. Ați vedea oameni care pur și simplu se ridică, cu tot felul de boli care atârnă pe ei, ieșind din această clădire, bucurându-se, refuzând să le aibă. Infirmii ar umbla cât se poate de normal. Ar refuza să știe orice altceva. Vedeți?

69 Ți-e frică. Ți-e teamă să pornești. Aștepti ca Dumnezeu să coboare și să te tragă afară. Dumnezeu nu o face așa. Tu ești cel care trebuie să faci pasul. El dă promisiunea, și zice, „Vino,” apoi tu urmezi.

⁷⁰ Acum observați fiii lui Israel, atunci. Dumnezeu a venit și a stat între ei și pericol; putere de răscumpărare . . . răscumpărare prin putere, adică. Răscumpărarea prin sânge; răscumpărare prin putere.

⁷¹ Seara trecută noi i-am lăsat, doar târându-se sus pe mal, de cealaltă parte a Mării Roșii. Toți vrăjmașii, roțile carelor lor au fost scoase. Caii lor s-au speriat, chiar în mijlocul râului, și se întorceau în toate părțile, mergând pe *aici*, și roțile s-au împotmolit în noroi și au căzut. Și o grămadă de oameni alerga frenetic, vrăjmașul. Și Israel s-a urcat afară pe mal, să-l vadă pe Dumnezeu întinzându-și mâna Lui și să nimicească pe toți vrăjmașii.

⁷² Un simbol frumos, credinciosul, sub Sânge; a fost vindecat atunci de mijlocitor, puterea lui Dumnezeu i-a cruțat viața, prelungind-o pentru o vreme. Ei ar fi fost, toți, uciși chiar acolo; el i-ar fi masacrat chiar acolo în pustie, dacă Dumnezeu nu ar fi stat între ei. Eu aș fi fost mort, de mult, dacă Dumnezeu nu ar fi stat între mine și moarte. Fiecare credincios de aici ar fi fost mort, cu mult timp în urmă, dacă Dumnezeu nu ar fi stat între tine și moarte; fiecare dintre voi. Astfel, Dumnezeu, în harul și mila Lui suverană, stă între credincios și moarte. Aleluia!

⁷³ Iată-o aici. Atunci care este următorul lucru pentru credincios? Deci, următorul lucru este botezul Duhului Sfânt. Moise i-a condus pe fiii lui Israel direct la Marea Roșie, au fost botezați în Marea Roșie. Marea, apa, reprezintă Duhul. Când el a lovit Stânca, a ieșit apă. Și era un tip al lui Cristos, în Ioan 3:16. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă Viață veșnică.” Observați, un popor pe moarte, în pustie, a fost salvat de o Stâncă lovită. Și un popor pieritor este salvat astăzi (pieritor în păcat, pieritor în nelegiuire) pentru că Fiul lovit al lui Dumnezeu a luat locul lor; apa, Duhul, rostogolindu-se afară!

⁷⁴ Priviți, eu vreau ca voi să vedeți asta acum, așa cum ei au mers prin Marea Roșie, era un tip al primirii Duhului Sfânt. După ce credinciosul a fost răscumpărat de la moarte, la Viață; puterea lui Dumnezeu i-a vindecat trupul; acum el este un candidat pentru botezul Duhului Sfânt. Acum el are o călătorie, acolo, înaintea lui; dar, înainte ca el să poată înfrunta acea călătorie, el trebuie să aibă ceva care să-l treacă dincolo. Amin. Tip perfect al Cincizecimii!

⁷⁵ Observați, așa cum ei se târau afară din mal . . . Fiecare credincios, când intri și ești mântuit, accepți Sângele lui Isus, tu încă încerci să te ții de *aceasta* și să te ții de *aceea*, și nu poți renunța la *aceasta* și nu poți renunța la *aceea*. După o vreme, Dumnezeu poate face lucruri bune pentru tine; dar tu nu poți renunța la țigările tale, din când în când trebuie să bei ceva cu

prietenii tăi. Dar ce trebuie să faci este să traversezi prin Marea Roșie.

⁷⁶ Când ei au ieșit pe partea cealaltă (Iată-o aici, eu vreau ca voi să vedeți asta.), așa cum ei au venit afară pe partea cealaltă, s-au târât sus pe mal și au privit înapoi, și i-au văzut pe toți acei supraveghetori vechi care i-au bătut, pe unii dintre ei i-au ucis. Întocmai ca și cancerul și țigările și tutunul și whisky-ul și toate celelalte, îi înnebunesc pe copii, îi trimit la azil, în spitale, și o grămadă de nevrotici și toate celelalte lucruri produse în lume. Când au privit înapoi și au văzut toate acele lucruri zbătându-se, neputincioși, și cum mureau în mare, frate, vorbești despre o adunare; ei au avut una!

⁷⁷ Moise! Oh, eu voi lăsa asta să se scufundă adânc. Eu sper că aceasta merge jos de tot. Moise, cel mai mare profet care a trăit vreodată, în afară de Isus Cristos. Nu a fost niciodată un om căruia să-i vorbească Dumnezeu vreodată, cum a făcut El cu Moise, în afară de Cristos. El a spus, „Dacă este un om care este duhovnicesc, sau profet, printre voi, Eu îi voi arăta vedenii și Mă voi face cunoscut lui. Dar nu cu robul Meu Moise; Eu îi vorbesc gură către ureche.” Exact.

⁷⁸ Moise, acest om demn. De îndată ce el a trecut prin acea experiență, el i-a văzut pe toți acei supraveghetori morți, a știut atunci că toate acele lucruri erau duse pentru totdeauna. Toate acele lucruri care i-au făcut să muncească din greu, și i-au bătut, și i-au biciuit, s-au terminat. El și-a ridicat mâinile și a cântat în Duhul. Oh, vai!

⁷⁹ Nu a fost tipizat niciodată, și nu va fi, până când nu ajungem în Slavă acolo sus. Când a fost făcută completarea acolo, el a cântat în Duhul. Și când noi suntem răscumparați în trup. . .

⁸⁰ Acela a fost un tip al Duhului Sfânt venind la Cincizecime, când noi am trecut prin mare. A fost un tip al Cincizecimii. Și Moise, în anti- . . . în tip acolo în trecut, când a traversat asta, a cântat în Duhul. Aceasta a venit în Ziua Cincizecimii. Și când trupul este perfect, răscumpărat. . . Acum sufletul nostru este perfect răscumpărat, corect, „nu poate pieri; are Viață veșnică.” E ce spune Biblia!

⁸¹ Oh, eu mă simt bine. Observați de ce. Pentru că știu că este AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Doar îmi ancorez sufletul acolo, și merg înainte, și spun, „Satan, doar sâsâie cât vrei, la mine. Nu mă deranjează, căci eu știu în Cine am crezut, și eu sunt convins că El are putere să păzească ceea ce I-am încredințat până în Ziua aceea.” Amin.

⁸² Ceea ce avem nevoie în seara aceasta este o trezire bună de aleluia, de modă veche, ca Billy Sunday, prăbușiți-jos, este ceea ce avem noi nevoie în jurul lui Louisville aici. Așa este, avem nevoie de o trezire bună, de modă veche, penticostală trimisă de Dumnezeu. Da, domnule.

⁸³ Observați, atunci, când trupurile noastre sunt răscumpărate... Ceea ce, noi am avem vindecare Divină acum, ca o umbră.

⁸⁴ Așa cum aceea era o umbră acolo a Cincizecimii, observați ce au făcut ei în timpul de umbră, a mântuirii. Observați cum au umblat ei acolo înaintea lui Dumnezeu, „Au stins . . . tăișul și așa . . . de foc, și au scăpat de tăișul sabiei,” toate aceste lucruri ce au făcut, „au ieșit din cuptoarele aprinse; din groapa cu lei, și toate celelalte,” prin umbra, aleluia, prin umbra Cincizecimii.

⁸⁵ Acum noi avem răscumpărare perfectă prin Sângele lui Cristos. Ei nu au putut avea răscumpărare perfectă atunci, pentru că era sub sângele taurilor și a țapilor, și acesta nu înlătura păcatul; acesta doar acoperea păcatul. Dar când Sângele lui Isus a fost vărsat, cel mai sfânt Sânge neprihănit, păcatele nu au mai fost acoperite; au fost divorțate și desființate, și credinciosul merge în Prezența Făcătorului său. Aleluia!

⁸⁶ Dacă ei au făcut asta atunci, umbra acolo, cu Moise care cânta în Duhul; apoi, acolo în Apocalipsa, acei care au răscumpărarea perfectă a trupului, au stat pe marea de sticlă și au cântat din nou cântarea lui Moise, acolo în Cartea Apocalipsei.

⁸⁷ Vorbiți despre o—o adunare a Duhului Sfânt? Ei au avut-o când au ajuns pe acel mal. Ascultă, soră. Micuța și demna Miriam, prorocița, sora lui Moise, o prorociță, a fost atât de emoționată că a apucat o tamburină și a alergat pe mal, bătea în această tamburină, și dansa în Duhul. Nu doar atât, ci toate fiicele lui Israel au urmat-o, dansând în Duhul. Dacă acela nu este Duhul Sfânt care coboară, atunci eu nu am văzut niciodată unul. Păi, desigur, ei, toate acele, națiuni impunătoare și ritualiste care ar fi putut să privească prin binoclul lor și să vadă aceea, ar fi spus, „Fanatism.” Exact. Dar era Dumnezeu. Exact!

⁸⁸ Lucrurile impunătoare privesc cu dispreț, astăzi, la ce a binecuvântat Dumnezeu. Exact!

⁸⁹ Îmi amintește de o poveste. Un ins avea o fermă foarte mare și frumoasă. El a construit hambare mari și minunate, cât se poate de impunătoare și clasice, dar el era prea leneș ca să cultive pământul. În regulă. Era un alt fermier care locuia aproape de el; el nu avea prea mult ca și grajd, dar el într-adevăr era un fermier, și el a pus multă hrană bună în acel grajd în anul acela. Și doi viței s-au născut, unul într-un grajd și unul în celălalt. Când a venit primăvara, ei au scos vițelușii afară din grajd.

⁹⁰ Acel vițeluș de aici, a fost hrănit foarte bine, vai, când a început să bată vântul peste el, oh, vai, el și-a azvârlit copitele în aer, și s-a dus, cât de tare a putut; pufăind, și sărind, și dând din picioare, și agitându-se.

91 Și apoi celălalt fermier l-a scos pe al lui, acolo. El avea—el nu avea nimic de mâncare decât buruieni; prea leneș ca să cultive pământul, prea leneș să-l hrănească.

92 Îmi pune în minte despre unii din acești păstori. Corect! Corect! Prea leneși! Prea ușuratici. Și tot ce aveți sunt hambare impunătoare. Depuneți niște hrană acolo pentru vițel! Corect. Corect. Botezul Duhului Sfânt, predicat cu putere, îi va pârjoli. Așa este. Dar de asta au nevoie, de ceva pârjolare bună de modă veche; ce are nevoie biserica, ce au nevoie membrii. Observați.

93 Și acest vițeluș bătrânel a fost ruinat. Sărmanul, micuț a ieșit din grajd, era așa de slab că abia putea să umble. Și el a aruncat o privire prin crăpătură, și s-a uitat dincolo.

94 Și el l-a văzut pe celălalt vițel pufăind. Era tot gras și rotund. El se simțea bine. El a mâncat toată iarna.

95 Și acel vițeluș flămând sa uitat dincolo, a zis, „Ce fanaticism!” Vai! Sigur, el era prea slab ca să gândească altceva.

96 Dar, eu vă spun, când acela care s-a îngrășat de tot, toată iarna, frate, el știa unde se afla. El se simțea bine când a început să bată acel vânt cald peste el.

97 Și orice om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, îl vor numi un fanatic sau orice altceva. Dar când acel vânt cald, de primăvară, a Duhului Sfânt începe să vină cum a venit El în Ziua Cincizecimii, ceva urmează să aibă loc. Exact. Vânturile calde încep să sufle; frate, tu ești tot îngrășat cu Evanghelia, tot rotund și te simți bine. Dai din călcăie și te desfătezi.

98 Acela-i felul cum Miriam și ceilalți au făcut. S-au uitat înapoi și au văzut toate acele lucruri vechi pe care le-au făcut cândva, erau toate moarte și duse. Ei au văzut deja că Dumnezeu a acceptat sângele; au văzut deja puterea Lui în vindecarea Divină, stând între ei; au venit prin Marea Roșie, și au fost botezați cu Duhul; au trecut pe partea cealaltă și doar se bucurau. Lor nu le-a păsat ce... gândeau toate organizațiile despre asta. Amin.

99 Ce model perfect este astăzi, despre credinciosul care va îndrăzni să pășească afară!

100 Dumnezeu a făgăduit că El le va asigura toate nevoile lor. El a făgăduit că ne va asigura toate nevoile noastre. El nu le-a spus, „Voi face o cale de vindecare; Voi face o cale pentru *aceasta*; Voi face o cale pentru *aceea*.” El a spus, „Eu voi fi cu voi!” Aleluia!

101 Asta-i ce El ne-a spus. „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Asta e tot ce am de spus. Tu nu trebuie să argumentezi *asta*, *aceea*, sau *cealaltă*. Dacă El este aici, asta mă mulțumește; Vindecarea Divină este aici, Puterea este aici. Tot ce era El acolo, El este acum, „Isus Cristos același ieri, azi și în veci.” Astfel, poți lua teologia ta și să te îneci cu ea. Frate, eu

cred pe Isus Cristos este același ieri, azi și în veci; a spus, „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Da.

¹⁰² Și acolo au ieșit ei afară, și El era cu ei. Acum el a zis. . . Oh, ei aveau un coșuleț de pâine pe capul lor; a fost toată mâncată și dusă. Nu mai aveau niciuna. S-au dus la culcare, puțin flămânzi în acea seară. Dar dimineața următoare când s-au trezit, acolo era pâine peste tot pe pământ.

¹⁰³ Acela-i felul cum Dumnezeu face lucrurile; vă lasă să veniți chiar jos în ultimul minut, atunci vă arată ce poate El să facă privitor la aceasta. Așa este. Lui îi place să facă așa. Îi place. Îi place să Își surprindă poporul.

¹⁰⁴ Voi, bărbaților, vă place să faceți asta cu soția voastră. Aștepți până la ziua ei de naștere, doar să o ți în bănuiele, pentru că o iubești.

¹⁰⁵ Acela-i motivul că Dumnezeu ne lasă să ajungem la capătul drumului uneori, pentru că El ne iubește și vrea să dovedească supranaturalul Lui și puterea Lui. Pentru că El ne iubește, acela-i motivul că El o face. Da. Ne lasă să ajungem chiar în punctul unde suntem aproape gata să facem ultimul pas, apoi El pășește pe scenă.

¹⁰⁶ El i-a lăsat pe tinerii Evrei să intre chiar și în cuptorul cu foc, dar acolo era un al patrulea Om care stătea acolo cu un ventilator, ținându-l departe de ei. Vedeți? El este întotdeauna acolo. El nu pleacă niciodată. Este întotdeauna aproape. „Îngerul Domnului își așază tabăra în jurul celor ce se tem de El.”

¹⁰⁷ Acolo, în seara aceea, ei au cules acea pâine a doua zi dimineața. Îi pot vedea pe acei Israeliți care tocmai au trecut prin Marea Roșie; tocmai au fost răscumpărați prin sânge; au văzut Puterea de vindecare a lui Dumnezeu, sau Puterea miraculoasă stând între Dumnezeu. . . și între Israel și Egipt; și a înecat vrăjmașii în urma aceleia.

¹⁰⁸ Cum vechiul cancer s-a dus pentru totdeauna, orbirea s-a dus, surditatea s-a dus, diabetul era dus, totul este deja înecat acolo în urmă în Sângele lui Isus Cristos. Cum te simți? Doamne!

¹⁰⁹ Mergi pe stradă, și un critic bătrân spune, „Acum stai puțin! Ești sigur de asta?”

„Nu vorbi cu mine.” Amin. Oh, vai!

¹¹⁰ Îi pot vedea acolo afară, doar culegând și culegând, și mâncând, și având un timp glorios. Exact ca o adunare de modă veche, a Duhului Sfânt. Iată că vine Duhul lui Dumnezeu mișcându-se acolo la vreun sfânt mic, se va întinde în sus; îl primește în inimă așa, și va striga, „Laudă Domnului!” Doar o adunare de modă veche în acest fel. Da, domnule. Ei doar o prindeau de la o parte la alta, se bucurau.

¹¹¹ Acum, pâinea aceea nu a încetat niciodată. A mers tot drumul prin călătorie, pentru ei. Așa este. Și a fost un tip perfect

al Cincizecimii în noi. Aceea a fost în natural. Pâinea aceea nu a încetat niciodată. A rămas aceeași pâine, până când ei au intrat în țara promisă. Așa este? Voi cititorii Bibliei o știți. Și atunci când noi. . .

112 Biserica a fost inaugurată în Ziua Cincizecimii, când credincioșii erau acolo sus. „Și acolo a venit un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, a umplut casa unde ședeau ei.” Același Duh Sfânt care a coborât atunci, se coboară acum. Va continua din acel moment până la sfârșitul timpului. Va merge drept înainte până la capăt. Este pâinea noastră. Ei erau hrăniți cu pâine naturală; noi suntem hrăniți cu pâine duhovnicească.

113 Isus a spus, „Eu sunt Pâinea Vieții care a venit de la Dumnezeu, din Cer.”

114 Ei au zis, „Părinții noștri au mâncat mană în pustie, timp de patruzeci de ani.”

El a spus, „Ei sunt, toți, morți.” Da, domnule.

115 „Dar cel ce mănâncă trupul Meu și bea Sângele Meu, are Viață veșnică, și Eu îl voi învia în zilele din urmă. Eu sunt Pâinea Vieții care vine de la Dumnezeu, din Cer. Dacă mănâncă cineva această Pâine, nu va muri niciodată.” Ia te uită. Ei aveau naturalul; noi avem cel spiritual. Oh, eu nu aș schimba-o pentru nimic. Minunat!

116 „Oh,” voi ziceți, „Frate Branham, noi toți știm că tu ești un fanatic.” Ei bine, și eu știu. Eu sunt un nebun pentru Cristos. Al cui nebun ești tu? Tu poți fi nebunul diavolului. În regulă. Astfel, eu mai degrabă aș fi un nebun pentru Cristos, nu-i așa? În regulă.

117 Observați, iată un alt lucru despre acea mană. Când ei au început să o guste, au zis, „Are gust de miere.” Da, era dulce. Eu doar pot vedea acei sfinți bătrâni plescând buzele și mâncând încontinuoare. Era bună.

118 Ați gustat vreodată *Asta*? Și *Asta* este bună. Este spus, „Gustați și vedeți, Domnul este bun. Are gustul ca mierea din stâncă.” Am făcut adesea această remarcă, de multe ori. Că, atunci când David din vechime, care a spus asta în Psalmul lui, a spus, „Este la gust ca mierea din stâncă.”

119 David, fiind un păstor, el avea o traistă mică, se purta pe șold, și purtau mereu miere în ea. Vechii păstori încă fac asta, în—în Palestina. Și când se întâmplă ca a lor—oile lor să fie bolnave, atunci, primul lucru pe care-l știți, el s-a întins în jos și a mers să ia o bucată mică din această miere, și o ia și o freacă pe stâncă, o stâncă de calcar. Iar oilor le place mierea aceea, așa că el începe să lingă mierea aceea de pe stâncă. Și există ceva privitor la calcar care vindecă oile bolnave.

120 Și eu vă spun, noi avem o traistă plină cu miere aici în seara aceasta, și noi o vom pune pe Stânca, Cristos Isus. Și oile bolnave încep să lingă, sigur te vei face bine. Așa este,

doar linge, linge, linge. Și în timp ce lingeți mierea, păi, voi sunteți siguri că veți obține ceva din calcar. Asta este tot așa de sigur ca orice. Acum, noi nu o vom pune pe biserică. O vom pune pe Cristos, unde aparține. Așa este. Pentru că, vindecarea aparține în Cristos, amin, ca toate celelalte binecuvântări de răscumpărare. Observați.

¹²¹ Și încă un lucru. Când aceea a început să cadă, lui Aaron i s-a poruncit să iasă și să ia câțiva omeri plini din aceasta.

¹²² Acum, dacă ei au încercat să păstreze ceva pentru a doua zi, s-a stricat. Și asta este foarte mult printre oamenii Duhului Sfânt în seara aceasta. Voi încercați să vă gândiți, „Păi, acum douăzeci de ani, aveam un mesaj bun. Am avut un—aveam un timp bun.” Ce aveți în seara asta? Asta este treaba. Ei . . .

¹²³ Aceasta cădea în fiecare seară. Nu a dat greș niciodată, doar de—de Sabat. Așa este. Și acum Dumnezeu a trimis-o jos, nouă, în fiecare noapte; în fiecare zi, în fiecare oră, a venit.

¹²⁴ Observați, acei omeri plini au fost păstrați. El a zis, „Acum, uitați, când veți veni în țară, și copiii voștri vor începe să vă întrebe despre asta . . .” A zis, „Fiecare preot acum care intră în preoție, după ce a avut permisiunea să intre în locul Sfânt, și așa mai departe, și rânduit, un preot, atunci el avea dreptul să intre și să ia o gură plină din mana originală care a căzut la început.” Chiar prima care a căzut, ei au cules-o și au pus-o într-un omer, și au păstrat-o, și era rezervată doar pentru preoție.

¹²⁵ Acum voi ziceți, „Frate Branham, ce model are aceea astăzi?”

¹²⁶ Păi, noi suntem preoția. „Voi sunteți o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor deosebit, aduceți jertfe duhovnicești lui Dumnezeu, rodul buzelor voastre care dau mulțumiri Numelui Său.” Amin. Iată-o acolo. Acum, așadar, în Ziua Cincizecimii, când Duhul Sfânt cădea; mana noastră.

¹²⁷ Acum, fiecare preot acolo în trecut, sub Vechiul Testament, când intrau ca să fie preoți, ei știau că urmau să ia o gură plină din mana originală; nu ceva inventat, ceva făcut de om care arăta ca ea. Dar ei urmau să ia ceva din original.

¹²⁸ Păi, în Ziua Cincizecimii, când mana noastră a început să cadă, Duhul Sfânt a venit ca vâjăitul unui vânt puternic. Aici erau o grămadă de oameni micuți, demni, o sută douăzeci, într-o cameră de sus; ușile închise, ferestrele închise, stăteau ascunși acolo, în așteptarea fâgăduinței. Da, ei au fost cu Isus, sigur. Cunoșteau puterea Lui, și toate acele lucruri, dar ei așteptau fâgăduința.

¹²⁹ Asta-i ce vrem noi în seara aceasta. Să fim . . . Dacă acest grup de oameni ar putea ajunge într-un acord, cum erau ei în seara aceea, s-ar repeta același lucru în seara aceasta, chiar aici în această clădire, în Louisville, Kentucky, care s-a repetat în Ziua Cincizecimii. Așa este. Oh, desigur, ar avea același fel de

critici aici în Louisville cum au avut ei acolo. Dar, ei erau toți într-un loc, un acord. Și deodată . . .

¹³⁰ A venit un slujitor, și el avea o scrisoare, și ei și-au semnat numele și au avut mâna dreaptă de părtășie, și au intrat în părtășia bisericii? Asta ar putea fi astăzi, dar asta nu a fost atunci. Așa procedează Protestanții. Catolicul merge sus la altar și ia prima lui împărtășire; își scoate limba, ia azima; și preotul bea vinul. Atunci el devine aceea.

¹³¹ Dar, frate, „În Ziua Cincizecimii, ei erau într-un acord, într-un loc, apoi deodată a venit un sunet din Cer,” omul nu a avut nimic de-a face cu Acesta, „ca vâjăitul unui vânt puternic. A umplut toată casa unde ședea ei.” Puterea lui Dumnezeu a lovit peste ei! Au ieșit afară în stradă, comportându-se ca o grămadă de maniaci; cum au făcut ei acolo când au venit prin Marea Roșie. Așa este? Au țipat. Au săltat. S-au clătinat. S-au bâlbâit cu buzele lor.

¹³² Ei, oh, așa o comportare, voi . . . până când oamenii, biserica demnă, a stat înapoi și a spus, „Acești oameni sunt beți de vin nou.

¹³³ Aleluia! Mă veți numi un „holy-roller,” oricum, așa că puteți începe de acum. Bine.

¹³⁴ Priviți, ei erau plini de Vin nou, asta-i adevărat, Vinul care a venit de la Dumnezeu, din Cer. Ați văzut vreodată un om beat? El este doar îndrăgostit de toți, voi vedeți. Lui nu-i pasă. Așa este un om când se îmbată de Duhul. Biblia a spus, „Nu vă îmbătați cu băuturi tari, în exces, ci să fiți îmbătați cu Duhul.” Duhul lui Dumnezeu te îmbată atât de tare, încât uiți de toți dușmanii tăi, și de toate lucrurile. Toți sunt îndrăgostiți de tine. Nu-l interesează cine stă lângă el. Tu ești cel mai mare om din țară chiar atunci.

¹³⁵ Mie nu-mi pasă dacă vecinul tău, șezând alături de tine, a mers la vreo biserică demnă; doar lasă ca Duhul Sfânt să vină peste tine o dată, vezi ce se întâmplă. Îmbătați-vă drept bine, foarte bine, și veți vedea ce se întâmplă. Tu vei spune, „Soră, eu Îl am! Și tu Îl vrei!” Asta-i corect. Da, domnule, ceva va avea loc.

¹³⁶ Acolo erau ei, toți beți de Vin nou. Și, ascultați, unele dintre voi surorile de aici, ați știut că binecuvântata fecioară Maria era în treaba asta? Acum, ea a trebuit să urce acolo. Mama lui Isus Cristos a trebuit să meargă acolo sus și să fie inclusă în grupul acela de oameni, așa de beată de Duhul încât se clătina de parcă era beată de whisky sau ceva.

¹³⁷ Și voi credeți că veți ajunge în Cer strecurându-vă acolo în biserică și punându-vă cartea de cântări sub braț, și să mergi acolo în fiecare duminică dimineața, și clopotele bat, și vă așezați și ascultați la unele dintre . . . și mergeți înapoi? Nu veți reuși niciodată.

138 Va trebui să veniți pe acel traseu, pentru că este singurul traseu pe care Dumnezeu l-a stabilit vreodată, și-l are vreodată. Și tu va trebui să îl parcurgi, sau nu vei fi Acolo. Eu nu sunt judecătorul vostru, dar predic Evanghelia. Este exact Adevărul. Fecioara binecuvântată era chiar acolo, se comporta la fel de prostesc ca toți ceilalți, la fel de beată ca restul din ei. Acești bărbați și femei, fiecare dintre ei, erau plini de Vin nou. Dacă Dumnezeu a schimbat vreodată acel program, puneți-vă degetul pe acea Scriptură; nu e acolo. Nu, domnule. A fost drept înainte până la sfârșitul epocii, în felul acela, drept înainte până la sfârșitul Bibliiei, și va fi același lucru când vine Isus.

139 Priviți! În timp ce ei erau beți de acel Vin nou, priviți, vedem dacă Dumnezeu v-a pus un omer plin pentru voi toți. În regulă.

140 Iată-i pe toți stând acolo afară, și un mic predicator fricos cu numele de Petru, „pietricica,” a fost așa de speriat de poziția lui încât el l-a tăgăduit pe Isus, și a fugit afară și s-a rugat fierbinte, și el trebuia să fie adunat cu ei. S-a urcat pe o ladă de săpun sau ceva, a zis, „Păi, voi bărbați din Iudeea, și voi care locuiți în Ierusalim!” Aceia erau doctori, D.D.'s. Oh, a zis, „Voi bărbați care . . . și bărbați din Israel, și locuitori în Ierusalim, și așa mai departe, să vă fie asta de cunoscut. Aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este aceea . . .”

141 Dacă asta nu este Aceea, eu vreau să păstrez asta până vine Aceea. Țasta e un lucru sigur.

142 A zis, „Aceasta este aceea ce a fost vorbit prin profetul Ioel, „Va veni la împlinire în zilele din urmă, zice Dumnezeu, că Eu voi turna Duhul Meu peste toată făptura; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci; și peste roabele și slujnicele Mele voi turna din Duhul Meu, și ei vor proroci; și voi arăta semne sus în ceruri, și pe pământ; și stâlpi de foc, și fum, și vapori; și se va împlini, înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.”

143 Acea grămadă de preoți fățarnici, autointitulați, cu robe lungi, au zis, „Ce putem face să fim salvați?”

144 Petru a spus, „Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și veți primi darul Duhului Sfânt.” Pentru cât timp? „Căci promisiunea aceasta este pentru voi, și pentru copiii voștri, și pentru toți cei care sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”

145 Apoi, fiecare om care se pocăiește și este botezat în Numele lui Isus Cristos, și Dumnezeu îi dă botezul Duhului Sfânt, nu primește ceva care seamănă cu prima mană, dar, el nu ia numai o gură plină din prima mană, ci el primește o inimă plină din același Duh Sfânt.

146 Ați putea spune, „Mai încet puțin cu asta.” Știu că vorbesc cam tare, dar nu mă pot abține. Observați, ascultați. Eu nu strig la voi. S-ar putea să se amplifice de la asta. Dar, oh, dacă ați simți ce simt eu, ați striga și voi.

147 Observați, oh, o inimă plină din mana originală care a căzut la început; același Duh Sfânt care a căzut atunci, cade acum. Și unde s-ar duce? „La voi, la copiii voștri, cei care sunt departe,” Louisville, Kentucky, „și în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru, vor primi același lucru pe care l-am primit aici.”

148 Asta-i ce a spus El. Dumnezeu a binecuvântat asta. El a predicat asta. Duhul Sfânt a adus Aceasta; Eu Îl am; asta o stabilește. Amin. Asta, asta este chiar suficient pentru mine. Eu L-am luat pe Cuvântul Lui; El a făcut-o. Dacă voi Îl vreți, Îl puteți avea și voi. Așa este.

149 Astfel ieșiți din—din starea de moarte, și treziți-vă, și scuturați-vă așa și treziți-vă. Și primul lucru, vă veți uita în jur și totul va arăta diferit pentru voi. Acea persoană cu care nu ai fi vorbit, te vei grăbi să ajungi la el și să vorbești cu el; da, domnule, chiar trebuie să vorbești cu el, asta-i tot. Oh, toate acele lucruri, restituie acele scule pentru schimbat cauciucuri, și toate. . . acele lucruri care le-ai luat din hotel atunci. Acel prosop vechi pe care l-ai înfășurat în jurul acelor tacâmuri pe care le-ai luat de pe masă; vă veți grăbi înapoi, să ajungeți să le duceți înapoi. Tu sigur o vei face. Da, domnule. Te va face o creatură nouă în Cristos Isus. Acum priviți la Maria. Oh, Doamne!

Trebuie să ne grăbim. Noi ajungem drept înainte.

150 Iată-i mergând, prin pustie acum, după adunarea de modă veche. Acum ei sunt în călătoria lor. Nu este ciudat că ei au fost călăuziți direct în Pustia Păcat, chiar sus în pustie, direct la—izvorul de apă amară? Vi-l puteți imagina pe Dumnezeu să Își ducă fiii, chiar după ce au fost mântuiți și umpluți cu Duhul Sfânt, la izvoare de apă amară? Sigur. Dorea să Își exprime din nou dragostea față de ei. Așa este. Ei au ajuns acolo.

151 Ști, când primești Duhul Sfânt, ai parte de multe obstacole. „Multe sunt nenorocirile celui neprihănit, dar Dumnezeu îl scapă din toate.” Dumnezeu vă duce direct, înaintea acestora, așa ca El să vă poată arăta puterea Lui și bunătatea Lui.

152 Așa cum am auzit povestea despre păstorul din Ierusalim, care a rupt piciorul oii lui. Au spus, „Păi, tu păstor nemilos. De ce ai rupt piciorul oii?”

153 A spus, „Ei bine, nu s-a comportat ca una care mă iubea. Așa că m-am gândit să-i rup piciorul, astfel va trebui să-i acord o atenție specială, și atunci ea mă va iubi de atunci încolo.”

154 Uneori Dumnezeu trebuie să te pună pe spate, cu o boală, ca doctorul să spună că vei muri. Dumnezeu ți-ar putea da un mic tratament special așa ca tu să-L iubești puțin mai mult. Exact.

Unii prin ape, unii prin potop,
Unii prin încercări grele, dar toți prin Sânge;
Isus conduce Biserica Lui.

155 Acum, când ei erau acolo, și apele erau amare și nu puteau bea, Dumnezeu a rânduit o cale. Un pom mic bătrân ce se legăna acolo pe mal, Moise doar l-a tăiat și l-a aruncat în apă, a schimbat întregul lucru; apă bună, dulce.

156 Acum când vă apropiați de una dintre apele voastre amare, sau altceva de genul acesta, este un pom, în seara aceasta, spiritual vorbind, atârând peste Golgota, sau peste lume, în seara aceasta, care va îndulci orice apă amară pe lângă care puteți fi conduși. Așa este. Calvarul va îndulci orice experiență. De multe ori ajungem în situații dificile, și ne întrebăm cum. Astfel închid ochii uneori, și mă gândesc, „Acolo la Golgota, unde Răscumpărătorul meu a sângerat și a murit pentru viața mea,” atunci încercarea mea pare atât de mică. Eu doar arunc deoparte și merg mai departe. Asta o face dulce. Îndulcește fiecare experiență pe care am avut-o vreodată. El întotdeauna o îndulcește, când ajung la apele mele din Mara.

157 Acum, noi îi ajungem din urmă acum aici în pustie, după toate acele semne și minuni mari. Trezirea se domolise. Și primul lucru care-l știți, când trezirea s-a liniștit, păi, ei au uitat totul despre miracole.

158 Nu este cam așa cu oamenii din ziua de azi? Ei uită ce a făcut Dumnezeu anul trecut. Ce a făcut Dumnezeu la adunare aici afară la liceu, voi uitați totul despre asta. Vedeti? Ce a făcut Dumnezeu, noi pur și simplu uităm.

159 Acum, observați, și pentru că ei încep să se certe unii cu alții, „Ei bine, eu sunt într-adevăr, până la urmă, eu sunt un Metodist. Biserica noastră este cea mai mare.” „Eu sunt un Baptist, și eu vă spun chiar acum, noi credem în securitate Eternă, și noi O avem. Ha, ha! Voi nu aveți doctrina, până la urma urmei.” Atunci este când ajungeți în probleme, și alimentarea voastră de apă se întrerupe. Așa este. Așa este.

160 Atunci este când, în deșert, când el trăiește afară în deșert, a început să murmure, să murmure și să se plângă. „Păi, îți zic. Îți zic, că atunci când acel păstor bătrân era aici, acel predicator bătrân care predica acea religie de modă veche așa, eu—eu nu știu dacă el avea dreptate sau nu. Îți zic, el—el a supărat-o atât de mult pe mama mea, într-o seară, că ea s-a dus acasă. Și îți zic, ea era cumva tulburată.” Ea ar fi trebuit să fie. Așa este. „Oh, eu nu știu dacă mai vreau să aud ceva despre Acea, sau nu.” Și acolo este când alimentarea ta cu apă este întreruptă. Așa este. Atunci este când tu ajungi în deșert.

¹⁶¹ Ei au început să murmure. Au zis, „Sufletele noastre—noastre sunt scârbite de această pâine ușoară.” După ce au lăsat usturoiul și ceapa din Egipt și mâncau hrana Îngerilor, și încă se plângeau. Nu este asta ca biserica? Acum eu ajung la oamenii sfințeniști acum, voi toți; da, voi toți. Mâncau mâncarea Îngerilor, și apoi a zis, „Eu doresc să fim înapoi în Egipt, să mai luăm niște usturoi.”

¹⁶² „Clayton McMichen și Piscicile lui Sălbatice vor fi la bar în seara asta. Dacă nu m-aș fi înscris la acea biserică veche, aș fi putut să merg.” Atunci mai bine du-te. Unde sunt comorile voastre, acolo este și inima voastră. Nu ai primit nimic când ai început. Așa este. Așa este. „Oh, mi-ar place să fac *aceasta*, sau să fac *aceea*.” Iată-vă, întotdeauna o plângere.

¹⁶³ Și ei au lăsat apele nămolose ale Egiptului, pentru a bea apele pure de la Stânca Veacurilor, și se plângea de Ea. Ei au părăsit locul unde mării, medici laudăroși din Egipt, mari laudăroși și toți, să fie cu Marele Medic. Au lăsat locul unde spuneau, că, „Zilele miracolelor au trecut,” să fie cu oamenii care erau însoțiți de semne și minuni, și încă se plângeau. Oh, vai! Da, domnule. Acolo, desigur, Egiptenii, ei erau Neamuri reci, indiferenți. Ei nu credeau în așa ceva ca miracole.

¹⁶⁴ Apoi, erau aici afară unde aveau un Stâlp de Foc în jurul lor. Noi Îl avem în seara aceasta. Erau acolo afară unde aveau bucurie în tabără, strigau, se făceau miracole, și de toate, și apoi se plângeau de asta. Acela-i motivul că secătuisese apa, acela-i motivul că nu mai aveau nimic să mănânce sau să bea, pentru că murmurau.

¹⁶⁵ Și iată care este treaba cu bisericile din jurul Louisville-ului, în seara aceasta; murmură, se plâng. Milă! Mergeți înapoi în ham. Asta este.

¹⁶⁶ „Atunci cine este acest ins, Moise? De ce am ascultat, l-am ascultat pe acest predicator holy-roller, oricum? Ce facem aici afară?” Și resursa lor de apă a secat.

¹⁶⁷ Mă gândesc la Moise, acel om mare. El a fost educat în toată—înțelepciunea Egiptenilor. Să ne uităm la el doar pentru câteva minute. Să-l luăm pe Moise, doar pentru un minut. Priviți la insul acela. El era . . .

¹⁶⁸ Egiptenii, au fost cu mult superiori față de noi cei din ziua de azi, când vine vorba despre știința noastră medicală. Ei erau cu mult superiori față de noi. Puteau face multe lucruri pe care noi nu le putem face.

¹⁶⁹ Și Moise avea toate leacurile. Și când el era acolo afară, gândiți-vă, Moise avea cam două milioane de oameni cu el. Avea copii mici. Avea bătrâni, bătrâne. Avea infirmi, și orbi. Se nășteau bebeluși, mii de ei, într-o săptămână. Și Moise, Dr. Moise, era acolo în pustie cu toți acești oameni. Mi-ar place să mă uit în trusa lui medicală, vouă nu? Mi-ar place să văd ce avea Dr.

Moise în trusa medicală. Să aruncăm o privire în trusa medicală și să vedem ce avea el.

¹⁷⁰ „Moise, păi, ce ai avut tu acolo, Moise?” Ei bine, aflăm că pe parcursul la toți acei patruzeci de ani de călătorie, s-au mai născut peste două milioane de copii. Așa este. „Ce ai folosit, Moise? Ce ai folosit pentru toate acele răni și dureri și cancere, și orbire, și surditate, și muțenie? Păi, mi se spune, că atunci când ai ieșit din pustie, nu era niciun neputincios printre ei.” Spuneți, nu ar vrea unii dintre acești doctori să se uite în acel, acel dulăpiorul cu medicamente?

¹⁷¹ „Și încă un lucru, Moise, ce ai stropit pe acei oameni, că nici măcar hainele lor nu s-au uzat? Pantofii lor nu s-au uzat, mergând pe acele pietre.” Dacă ați fost vreodată acolo, știți cum arată deșertul, ei uzează o pereche de pantofi în trei zile. Și ei nu au uzat nici măcar o bucățică de piele de pe ei, în patruzeci de ani. „Moise, ce era în trusa ta medicală?”

¹⁷² Să ne uităm în asta. Îl văd, „Are o rețetă, „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Asta o stabilește. Amin.

¹⁷³ A spus, „Oh, Moise, tatăl meu a fost aici, tocmai a căzut și și-a rupt piciorul. Ce ai pentru el?”

¹⁷⁴ „Lasă-mă să mă uit și să văd. „Dacă vei asculta glasul Meu, fă tot ce îți poruncesc, Eu nu te voi lovi cu niciuna din aceste boli, cu care i-am lovit pe Egipteni, căci Eu sunt Domnul care te vindecă.” Spune-i asta.” El s-a făcut bine. Amin. Așa este.

„Oh, el este grav bolnav! Copilul meu are colici, sau pneumonie, atât de gravă! Dr. Moise, ce pot face?”

¹⁷⁵ „Lasă-mă să văd ce am. „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Asta o stabilește. Amin. Au plecat. Așa este. S-au dus, bucurându-se. Asta e tot de ce avea el nevoie, „Eu sunt Domnul care te vindecă.”

¹⁷⁶ Din șase sute și ceva, promisiuni hotărâte de vindecare Divină, numai în Noul Testament, și totuși noi îl chestionăm pe Dumnezeu, în seara aceasta. Ce va însemna Judecata pentru noi? Corect.

¹⁷⁷ „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Da, domnule. Asta-i ce avea Moise, Dr. Moise avea în mediul lui, în a lui. . . în trusa lui medicală, era aceasta, „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Deci El a vindecat toate bolile, și îi menținea perfecți, și i-a adus drept înaintea prin pustie, în țara promisă. Oh, Doamne!

¹⁷⁸ Ei i-au lăsat pe toți acei mari, medici laudăroși, ca să fie cu acest Mare Medic. Au lăsat acea grămadă de oameni care erau reci, formali, și indiferenți, care spuneau, „Nu există așa ceva ca minuni.” Și chiar aici, un Stâlp de Foc atârna asupra lor. Oamenii se vindecau. Fiecare lucru, și orice aveau ei nevoie, le-a fost furnizat direct lor, și totuși se plângeau când au rămas fără apă. Dar apoi în harul suveran al lui Dumnezeu, în toate acele. . .

179 Așa cum sunteți voi aici în Louisville în seara aceasta, în mijlocul tuturor acestor strigăte, „Zilele minunilor au trecut. Asociația Medicilor încearcă să oprească vindecarea Divină, în toată țara.” Nu o veți opri niciodată. Ați putea la fel de bine să vă opriți acum. Nu o puteți opri cum nu puteți opri soarele. Exact.

180 Aici acum câțiva ani, când am început de prima dată în Jeffersonville, predicam vindecarea Divină. Nu se știa, practic, de ani de zile. A fost un lucru greu. Dar, frate, în seara asta sunt milioane de ei, peste tot, care strigă. Să încerci să o oprești? Nu ai putea. „Eu Domnul am plantat-o; Eu o voi uda, zi și noapte, ca să nu o smulgă nimeni din mâna Mea.”

181 Aici nu cu mult în urmă, mă uitam la niște vrăbiuțe pe Statuia Libertății. Ele doar zăceau acolo. Micuțele zăceau peste tot în jur, sub lumină. Și am spus ghidului, „Ce a cauzat asta?”

182 El a spus, „Și-au zdrobit creierii, seara trecută, în acea furtună. Au ajuns în lumină, și lumina le-ar fi dus în siguranță, dar ele au încercat să stingă lumina. Și și-au zdrobit creierii, încercând să stingă lumina.”

183 Am spus, „Slavă lui Dumnezeu!” Presupun că el a crezut că sunt nebun. Am spus, „Asta mă face să mă gândesc la unii dintre acești oameni care încearcă să elimine vindecarea Divină și Puterea învierii lui Isus Cristos.” Voi vă veți zdrobi creierii; voi niciodată. Doar acceptă-o, și zboară la siguranță, în ea. Așa este. Amin.

184 „Vorbește stâncii, Moise,” Dumnezeu i-a spus lui Moise, „și își va da apă, va da apa Lui.”

185 Aici nu de mult, mă uitam la un tablou într-un anumit muzeu, cu această stâncă lovită. Și arăta ca un râuleț micuț care curgea, cam de dimensiunea unui ac de tricotat. M-am gândit, „Cât de ridicoli pot fi acești artiști!” Păi, frate, eu aș putea bea lucrul acela până seacă dacă chiar eram însetat. Da, domnule.

186 Știți voi ce a avut Moise să bea din acea Stâncă? El avea peste două milioane de oameni, pe lângă toate animalele. Erau necesare vreo patruzeci de mii de galoane pe minut, pentru ca să—să-i adape. Aleluia!

187 Aceea îmi pune în minte despre cineva în religia lor. Voi doar aveți suficientă religie să mergeți la școala duminicală duminică dimineața, doar scuipă un pic și vă umezește puțin.

188 Mie îmi place să stau la Izvorul de unde țâșnesc apele, aleluia, destul cât să mă ducă în Eternitate. Aleluia! Sunt bucuros că m-am mutat din acel loc vechi și umed; acolo la sursa de unde curge tot timpul. Da, domnule.

189 Oamenii au doar suficientă religie să-i facă miserabili. „Ei bine, eu nu pot sta peste vreo zece minute. Vai, domnule, cât de lung predică acel predicator?” Cât de adâncă este mântuirea ta? Așa este.

190 Te duci duminică dimineața, și zici, „Păi, mă voi duce să aud ce au de spus.” Și primiți un mic șpriț și vă întoarceți, și asta este cam tot ce aveți.

191 Frate, eu îți spun, când Moise a lovit Stânca aceea, ea a udat toată pustia. Amin. Da, domnule. Singurul lucru, tot ce aveau ei nevoie, ei doar s-au aruncat jos și au băut, au băut, au băut până când au fost sătui. Încă, venea mai multă apă, cam patruzeci de mii de galoane pe minut. Socotițiasta, câți oameni, un milion de oameni, două milioane de oameni ar putea bea, în timp de un minut; oameni însetați, în afară de cămile, și de animale, și lucrurile care le aveau. Și Biblia a spus, „A ieșit din belșug.” A vuit, prin pustie.

Iașa este cum să Isus Cristos Duhul Sfânt.

192 Nu doar un picuț, să spui, „Păi, eu cred că voi merge și mă voi înscrie la biserică.” Oh, vai! „Oh, nu pot suporta acel zgomot. Îmi dă fiori.” Dacă mori vreodată, ai muri de îngheț dacă ai ajunge în Cer, pentru că, frate, o să auzi tu zgomot când ajungi Acolo. Biblia a spus că ei strigă „aleluia,” ziua și noaptea; toată ziua, pentru că acolo nu este noapte. Așa este. Tu vei muri cu siguranță când ajungi în Cer, a doua zi Acolo. Da, domnule. Ei bine, tu doar . . . ce ai făcut, te-ai dus și te-ai umezit, puțin.

193 Nu vrei să stai jos lângă șuvoi, și să-l lași să curgă până când te spală în . . . aleluia, în mijloc, și până când te pierzi și nu știi unde te afli. [Spațiu gol pe bandă—Ed.] Acela-i felul cum vrei să ajungi.

194 Eu obișnuiam să-i spun unchiului meu, tatălui meu, „Băiete, eu știu să înot,” în acest mic iaz sus aici pe Utica Pike.

195 Într-o zi, tata s-a întors și s-a așezat pe un podeț, a spus, „Vreau să te văd că înoți.” Iazul mic era cam *atât* de adânc. Eu stăteam pe o ladă de săpun. M-am dezbrăcat de lucrurile mele, și m-am ținut de nas *așa*, și am sărit în sus și-n jos pe lada de săpun. Am lovit, noroiul zbura în ambele părți, și am început să stropesc cu noroi.

Am zis, „Cum mă descure, Tati?”

196 A zis, „Ieși de acolo.” Înotam? Mă tăvăleam în noroi, tot timpul.

197 Avem și noi o grămadă de membri de biserică care se târăsc prin noroi. Așa este. Așa este, târători de noroi. Da, domnule.

198 Într-o zi, unchiul meu m-a scos în larg cu barca și eu mă laudam despre înot; aici în Râul Ohio, cam douăzeci de picioare de apă. El doar a luat vâsla și m-a împins în apă, a spus, „Ce mai zici acum?” Amin. Aleluia! A trebuit să înot sau să mă înec, atunci. Oh, vai!

199 Ar fi mai bine să te obișnuiești cu Aceasta acum. Du-te în șuvoi, unde Dumnezeu deschide stânca acolo în pustie și doar a turnat-o afară. „Vorbește Stâncii,” a spus El, „și Își va da Apa.”

200 Poate, prietenul meu, în această seară, poate că tu ești pe moarte. Tu ar trebui să vorbești Stâncii. Așa este.

201 Poate ai fost peste tot. Poate te-ai dus la biserică, și te-ai înscris la Metodiști, și te-ai înscris la Baptiști; și ei s-au supărat pe tine, și ai plecat la Prezbiterieni; și înapoi la Penticostali, dincolo la Nazarineni, jos la Sfințenia Pelerinului. Și tu încă ești fără înțelegere.

202 Tu doar vorbește către Stâncă, în seara aceasta. Doar . . . Te înțelegi tu cu El? Da. El a spus, „Vorbește Stâncii, și El Își va da apa.” Va da apa Lui, dacă tu doar . . . Nu trebuie să Îl mai lovești. Doar vorbește-I. Doar în relații de prietenie, vorbește cu El.

203 Poate tu ai fost la doctor. Poate tu ai făcut tot ce știi să faci, să încerci să te faci bine. Poate ai făcut tot ce era în puterea ta, aproape, și nu reușești să te faci bine. Fiecare doctor, ai trecut prin toate cabinetele pe care le cunoști, și doctorul a spus, „Tu doar . . . Nu se poate face nimic pentru tine.” De ce nu vorbești Stâncii, în această seară? El va . . . El are apele Vieții acolo pentru tine, îți dă Viața din belșug.

204 A fost odată o femeie, în Biblie, cu numele de Agar. Mă gândesc la ea. Și mă pregătesc să închei; timpul. Era o femeie cu numele de Agar, și ea avea un copil mic. Ea a fost alungată în pustie, cu un burduf mic de apă. Ea a hrănit micuțul, toată ziua. Dar apa s-a terminat, cam pe la mijlocul zilei, și copilașul striga și plângea. Buzele lui mici erau uscate și limba i se umfla. O sărmană, mamă scumpă, ce putea ea să facă? A căutat în fiecare loc mic care a putut, să găsească apă, dar nu se putea găsi apă. Nu putea suporta să vadă copilul murind; astfel l-a pus sub un tufiș, și a plecat cam la o aruncătură de arc de el.

205 Și ea a îngenunchiat și a vorbit Stâncii. Când a vorbit Stâncii, un Înger a răspuns și a spus, „Agar, ce țâșnește acolo?”

206 Acolo era un izvor întreg, plin de apă, care încă curge astăzi. După aproape patru mii de ani, încă curge astăzi. Izvorul care Agar . . . acolo, care, el încă curge astăzi. Ea a vorbit Stâncii, și Stânca a dat apa.

207 Au fost câțiva tineri Evrei care au intrat în cuptorul aprins, într-o zi, și ei au vorbit Stâncii. Și Stânca a fost cu ei.

208 A fost odată o femeie care ieșea din Samaria, odată. Era descurajată. Ea era păcătoasă, și probabil, că avea o mulțime de lucruri agățate de viața ei. Și ea era descurajată. S-a dus la fântâna lui Iacob pentru alinare, și se întorcea. Se ducea la fântâna lui Iacob, și se întorcea. Și într-o zi ea a așezat vasul de apă jos, și stătea acolo, descurajată. Și acolo stătea Stânca, stând lângă ea. Ea a vorbit acelei Stânci. El i-a dat un mare șuvoi în sufletul ei. A alergat în cetate. Ea nu a mai venit niciodată să tragă apă. Ea avea Viața. A spus, „Veniți, să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut vreodată. Nu cumva este acesta Cristosul?” Ea a vorbit Stâncii, și Stânca Și-a dat apa.

209 A fost o femeie mică care și-a risipit toți banii pe doctori, șarlatani, care îi luaseră toți banii. Nu au putut opri scurgerea de sânge. Ea probabil și-a ipotecat ferma, și poate a vândut-o. Și ea ședea, tricota într-o zi, și ea a auzit Ceva venind în jos pe drum. Ea a vorbit Stâncii. Stânca s-a întors și a spus, „Cine s-a atins de Mine?” S-a terminat când ea a vorbit Stâncii. El i-a dat un șuvoi de Viață, care a oprit scurgerea de sânge. S-a oprit, imediat.

210 Era un cerșetor bătrân orb stând pe marginea peretelui, într-o zi, tremurând de frig. Tot ce avea el era dus. Și iată-l aici, mizerabil, și oamenii treceau pe lângă el. El a auzit Ceva venind; a zis, „Ce este asta?” Și el a vorbit Stâncii.

211 Deși, membri bisericii lui, în jurul lui, au încercat să-l oprească, spunând, „Nu este nevoie. Tu nu poți primi asta. Stai la o parte. Stai liniștit.”

212 Dar el a strigat și mai tare, „Fiul lui David, ai milă de mine! Ai milă de mine!” Și a vorbit Stâncii, și Stânca i-a dat un șuvoi, și ochii i s-au deschis.

213 Aceași Stâncă care era în pustie este aici astăzi. Îi face pe oameni să se bucure.

214 Într-o zi, tot Ierusalimul era afară ca să vadă un vindecător Divin, un holy-roller, intrând în cetate; cu câțiva oameni care stăteau acolo, strigând din răspuțeri, „Osana! Osana, Celui ce vine în Numele Domnului!”

215 Acei preținși membri de biserică erau acolo afară cu robele lor lungi, cu D.D-urile lor în spatele lor; au zis, „Ei să-și păstreze tăcerea. Vai, ei fac să-mi treacă fiorii pe spate, și așa mai departe. Fă-i să-și păstreze tăcerea.”

216 El a spus, „Dacă ei vor tăcea, pietrele vor striga imediat.” De ce anume? Tocmai Stânca care a fost tăiată din munte, fără mâini, venea, rostogolindu-se în Ierusalim. Pietrele mici beau din El. „Vorbește către Stâncă, și Ea Își va aduce apa.”

217 Dacă aveți nevoie de mântuire, în seara aceasta, vorbiți Stâncii. Își va da apa. Dacă ești un decăzut, în seara aceasta; vorbește Stâncii, Își va da apa. Dacă ești aici, în seara aceasta, și fără Cristos; ai încercat fiecare biserică care există, în oraș, ca să găsești mântuirea; vorbește Stâncii, Își va da apa. Credeți? Dacă ești un decăzut, te-ai îndepărtat de Dumnezeu, te gândești că nu există nicio șansă pentru tine; doar vorbește Stâncii, și Își va da apa.

218 Crezi asta, din toată inima ta? Credeți că Dumnezeu va acorda acest lucru? Din toată inima, credeți asta? Aleluia! El este aici în seara aceasta.

219 Și dacă ești bolnav, și ai încercat totul pe lume, ai încercat să ajungi în rândul de rugăciune, și nu poți să ajungi în rândul de rugăciune; ai avut cartonașe de rugăciune, și respins; te-ai dus

la o adunare, te-ai dus la o altă adunare; ai fost uns de păstor; ai trecut prin *acest* rând de rugăciune; ai fost peste tot altundeva, și tu nu poți fi vindecat, de ce nu vorbești cu Stâncă acum? El va aduce apa Lui. Așa este. De ce nu încerci cu El o dată? Stai de vorbă cu El, chiar acum, în timp ce El este în clădire.

²²⁰ Prezența Lui este chiar aici acum să vă vindece pe fiecare dintre voi. Eu cred asta, știu asta din toată inima mea. Eu cred în. . . Sunt unele lucruri pe care eu nu le știu, dar sunt unele lucruri pe care eu le știu, și eu știu că Isus Cristos, Fiul Dumnezeului celui viu, este chiar aici.

²²¹ În timp ce chiar încerc să fac o chemare la altar chiar acum, în inima mea, vedenile izbucnesc peste tot în clădire chiar—chiar acum. Oh, așa este. Puterile lui Dumnezeu sunt chiar aici. Așa este. Eu L-am văzut mișcându-se aici. A început să mă treacă dintr-o dimensiune în alta, chiar acum; pentru că sunt oameni bolnavi aici, și rugăciunile voastre sunt cele care o fac; ca să confirme Cuvântul lui Dumnezeu, care spune că El este chiar aici ca să-I vorbiți, în seara aceasta, aceeași Stâncă care a stat și le-a perceput gândurile. A văzut unde era femeia, care avea scurgerea de sânge, și așa mai departe. El este aici acum. Dacă tu îi vei vorbi, El va da apa Lui. Credeți asta cu toată inima voastră?

²²² Ce părere ai, doamnă? Cu. . . Chiar acolo în centru. Acum, tu nu ai niciun cartonaș de rugăciune, nu-i așa? Doamna cu acel lucru alb în jurul gâtului, care stai chiar acolo. Tu ai diabet, nu-i așa? Nu ai un cartonaș de rugăciune, nu-i așa? Nu ai nevoie de niciun cartonaș de rugăciune. Crezi asta? Crezi că poți vorbi Stâncii? Vrei să vorbești cu El, pentru diabetul tău, chiar acum? Ridică-te în picioare atunci. Este adevărat? Doar spune, „Îl accept pe Isus Cristos acum ca vindecătorul meu,” și Dumnezeu te va duce acasă și te va face bine. Vorbește Stâncii. Dumnezeu să te binecuvânteze. Bine. Du-te, și fii vindecată.

²²³ Ce părere ai tu despre asta, care șezi lângă ea, doamnă? Tu ai vene varicoase la picioare, nu-i așa? Așa este. Ridică-te în picioare. Nu este acela soțul tău care stă lângă tine acolo? Este adevărat? Și tu ai diabet, nu-i așa? Așa este? Pune-ți mâna peste soția ta. Bine. Amândoi sunteți din Illinois. Nu-i așa? Acum întoarceți-vă în Illinois, vorbind Stâncii, și acest lucru vă va părăsi și nu va reveni niciodată. Aleluia!

²²⁴ Eu știu un lucru, că Stânca este aici, Stânca de Veacuri care a fost lovită în pustie. Așa este.

²²⁵ Ce crezi tu despre asta, micuța doamnă acolo cu florile acelea pe pălăria ta? Stai acolo cu artrită, încercând să scapi de asta. Tu care te-ai întors și te-ai uitat în cealaltă parte, crezi din toată inima că Dumnezeu te va vindeca? Ridică-te în picioare atunci, și bate din picioare în sus și în jos, și spune: „Artrita a dispărut,” și așa este. Vorbește Stâncii, și El va da. . .? . . .

226 Vă spun, Isus Cristos același, ieri, azi, și în veci. El este aici pentru a manifesta orice lucru care . . .

227 Ce părere ai despre asta, doamna care stai acolo, ai spus, „laudă Domnului,” cu acea boală de femei, cu o jachetă mică, verde pe tine, șezând acolo? Crezi tu că Dumnezeu te-a vindecat în acel moment? Ridică-te, doar un minut; care șezi chiar acolo. Crezi din toată inima? Tu ai o boală de femei. Este un abces. Ai un tub, un fel de scurgere vine din asta. Nu-i așa? Dacă este corect, ridică mâna. Ce mă face să spun asta? Este Stânca care îți vorbește. Răspunde-i Lui, și fii vindecată. Aleluia!

228 Oh, cât vrea El să Își aducă manifestările puterii Lui! Și eu văd Îngerul lui Dumnezeu, chiar același Stâlp de Foc care a însoțit copiii în pustie, se mișcă prin această clădire acum.

229 Încerc să localizez o femeie. Ea se roagă. Unde este ea aici? Iată-L că stă aici. Da, este o femeie mică care stă chiar acolo, a doua care șade înăuntru. Nu, ea . . . Stă pentru un bărbat. Este un soț bețiv pentru care te rogi. Nu-i așa, doamnă? Dacă da, ridică-te în picioare chiar acolo. Nu ai un soț bețiv pentru care te rugai? Dacă este așa, ridică-ți mâna. Vorbește Stâncii, și Dumnezeu îl va scoate din—din acel lucru.

230 Dumnezeu va face orice aici înăuntru, dacă voi doar veți face asta. Credeți acest lucru? Vă înțelegeți cu El? Dacă da, ridicați-vă în picioare chiar acum și vorbiți Stâncii, și Stânca, Își va da apa Lui. Vreți să vă ridicați?

231 Cine Îl vrea pentru mântuire? Ridicați-vă mâna, ziceți, „Eu vreau ca El să vină în inima mea.” Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze, și pe tine, și pe tine, și pe tine. Oh, vai! Da, domnule.

232 Acel cancer te-a părăsit acolo, fratele meu. S-a dus. Te poți duce acasă și să fi bine acum. Aleluia! Asta-i adevărat.

233 Toți care vor să fie vindecați, ridicați mâna, spuneți, „Doamne, eu îți vorbesc Ție. Eu îți vorbesc Ție.” Așa este.

234 Iată-l că merge. Domnule, sinusul tău te-a părăsit acolo. Ești liber. Du-te acasă; în Numele lui Isus Cristos, ești vindecat.

235 Oricine de aici, care vrea să-L afle acum, ridicați-vă mâinile și spuneți, „Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai vindecat. Îți vorbesc, în Numele lui Isus Cristos, ca Tu să mă vindeci.”

236 O Dumnezeu al milei, trimite puterea Ta în această seară, cu ungerea Duhului Sfânt, în timp ce El este în această clădire acum, să treacă peste această audiență. Și fie ca Duhul Sfânt să înfăptuiască fiecare minune. Fie ca să nu rămână un bolnav sau o persoană infirmă în clădire în această seară. Fie ca Tu să vindeci pe fiecare, în Numele lui Isus Cristos.

54-0330 Răscumpărare În Deplinătate, În Bucurie
Biserica Ușii Deschise
Louisville, Kentucky U.S.A.

ROMANIAN

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS, ROMANIAN OFFICE
ULIUC 280 / TIMIS 307361 - ROMANIA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org